

DEN NORSKE KIRKE

Hamar bispedømmeråd

postmottak@kud.dep.no

Dato: 21.06.2013

Vår ref: 13/308-1 RHO

Deres ref:

Hamar bispedømmeråds høringssvar til Kulturrutredningen 2014

Innledning

Det er et omfattende arbeid som er nedlagt i Kulturrutredningen 2014, som tør ha stor innvirkning på landets fremtidige kulturpolitikk. Det er derfor en glede å konstatere at vi i all hovedsak støtter både fremstillingene og konklusjonene utvalget presenterer, men ikke uten kommentarer.

Kirken som kulturaktør

I del I observerer vi at kirken og kirkebyggene fremholdes som en del av landets kulturelle grunnmur, noe HBDR er fornøyd med at utvalget velger å vektlegge. Hamar bispedømmeråd mener at kirkens kulturelle aktivitet på alle måter er å betrakte som naturlig og fullstendig integrert i landets samlede kulturutøvelse.

Utredningen klarer likevel ikke å holde entydig fast på dette perspektivet. Kirkens omfattende infrastruktur og ikke minst profesjonelle kunstneriske krefter forbigås som ressurs ved en rekke anledninger der de naturlig hører hjemme. Formuleringer som «... samhandlingen mellom kirkelig kulturutøvelse og annen kulturutøvelse...» (s. 314) illustrerer at utvalget, på tross av ambisjoner om det motsatte, konstruerer et skille. HBDR bemerker at dette skillet vanskelig lar seg observere i praksis, og at oppdelingen i en kirkelig og en generell kulturutfoldelse heller ikke har noen operasjonaliserbare kvaliteter ved seg.

Lokale kulturloft

HBDR støtter resonnementene og konklusjonene om et fremtidig lokalt kulturloft, så også målsetningen om et mest mulig likeverdig tilbud i hele landet.

Utvalget understreker kirkens naturlige fordeler i forbindelse med kulturproduksjon og peker ut kirkene (sammen med bibliotekene og kulturskolene) som «fundamentale for lokalt kulturarbeid» (s. 310).

På den bakgrunnen er det overraskende og skuffende at kapittel 16, oppsummering av tilrådinger, ikke nevner kirken, der den omtaler folkebibliotekene og kulturskolene som arenaer øremerkede midler til lokale kulturloft særlig skal rettes mot (s. 318). HBDR ber om at resonnementene som leder til nevnte konklusjon på side 310 gjennomføres i utredningen, og får betydning for utvalgets tilrådinger. Kirken bør omtales under tilrådingene på lik linje med folkebibliotekene og kulturskolene, slik utredningen ellers legger opp til. Dette er HBDRs hovedinnvending mot utredningen.

Norsk Kulturråd

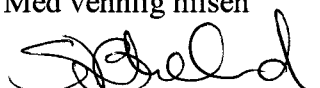
HBDR støtter også utredningens tilråding om en økning i andelen statlige kulturmidler som avsettes til Norsk kulturfond, og ser dette som et ledd i satsingen på lokale kulturløft. Det er allikevel en svakhet for utredningen at den ikke problematiserer de geografiske skjevhetene i Kulturrådets utdelinger, slik Riksrevisjonen påpeker i sin rapport publisert bare to måneder senere, 11. juni 2013

Dette må ses i sammenheng hva som er Norsk kulturråds oppdrag; «å stimulere samtidens mangfoldige kunst- og kulturuttrykk og å bidra til at kunst og kultur skapes, bevares, dokumenteres og gjøres tilgjengelig for flest mulig». (Kulturrådsloven, § 1). At langt størsteparten av kulturrådets midler, slik Riksrevisjonen påpeker, går til aktører i de store byene, fører i praksis til at kulturrådet forsterker en tendens de gjennom sin formålsparagraf er ment å motvirke; at kunsten og de profesjonelle kunstnerne sentraliseres til de store byene.

Nestleder i kulturrådet, Arnfinn Bjerkestrand, påpekte under et møte med musikkfestivalene i Hedmark (Hamar, november 2011) at de beste søknadene kommer fra områder med høy kunstnerpopulasjon. Dette som en forklaring på at også størstedelen av tilskuddene går til disse områdene.

De store byene har kulturinstitusjoner og publikumspotensial som distriktene mangler, som gjør dem attraktive for skapende og utøvende kunstnere på bekostning av distriktene. Det fremstår som uforenelig med ambisjonen om lokale kulturløft at det opprettholdes en fordelingspraksis som gjør det ekstra attraktivt for kunstnere å bosette seg i de store byene, samtidig som man er oppmerksom på at det er disse områdene som sender de beste søknadene. Det innebærer at man med åpne øyne holder seg med fordelingspolitikk som ikke kan bidra til en mer jevn kunstnerpopulasjon i hele landet.

Med vennlig hilsen

Siv S. Birkeland e.f.
stifitsdirektør

Rune Holme
kulturrådgiver

Direkte innvalg: 62 55 03 74

Kopi til:
Kirkerådet

Postboks 799 -
Sentrum

0151 OSLO